

er vi modstandere af, at ministeren vil ind og have samme kompetence som de to erhvervsråd, og vi finder, det er forkert. Og specielt er det forkert, at ministeren nu forsøger at sige, at der ikke er tale om nogen ændring, medmindre der er tale om en skrivefejl i forslaget. Og det må vi så se at få uddybet under udvalgsbehandlingen, hvad der i virkeligheden er meningen med det her.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, det er jo lidt formålsløst i salen at skulle stå og sige, hvad man har sagt, men jeg er glad for at blive takket for at gentage tingene, især hvis det hjælper.

Jeg vil blot gerne meget overordnet referere til, hvad Erhvervsudviklingsrådet og hvad Eksportfremmerrådet melder om forslagene her, som fra Erhvervsudviklingsrådets side anses for, og det støtter man, et klarere forvaltningsgrundlag for bl.a. ministerinitiativer, og Eksportfremmerrådet noterer sig ikke nogen problemer i den sammenhæng, der peges på her. Det ville der nok have været, hvis man havde forestillet sig, at der var lagt op til, og man havde forstået det som en svækkelse af de to råds kompetencer. Og det er der ikke tale om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om visse betalingsmidler.
Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Dette lovforslag er en naturlig fortsættelse af den udvikling, som foregår inden for området med elektroniske betalingsmidler.

Et udvalg nedsat af erhvervsministeren har overvejet, om betalingskortloven er hensigtsmæssig set både fra udsteders og fra kundens og fra samfundets side. Udviklingen i de nye handelsformer gør det nødvendigt, at betalingssystemer følger med på en måde, så det både bliver lettere, billigere og ikke mindst mere sikkert at foretage sine betalinger.

Vi har i de senere år set alt for mange eksempler på, at kriminelle har misbrugt dankortet. Vi har set flere og flere fantasifulde ideer, hvor kort er kopieret, koder er aflæst, uden at brugerne eller for den sags skyld udstederne har været i stand til at gardere sig.

Og selv om jo intet i denne verden er sikkert, så når vi et godt stykke hen ad vejen med reglerne om, at Forbrugerombudsmanden skal påse, at sikkerheden i betalingssystemerne er forsvarlig kombineret med, at udstederne skal anmelde deres betalingssystemer til Forbrugerombudsmanden.

Hæftelses- og anvendelsesregler præciserer ganske klart, hvem der har ansvaret, og ikke mindst hvor store økonomiske hæftelser, brugerne kan påføre sig, når eksempelvis kortet uberettiget benyttes af andre, enten fordi det er stjålet, eller fordi man har oplyst sin pinkode til en, man fejlagtigt havde tillid til.

Yderligere beskytter loven forbrugerne mod udlevering af personnumre, og hvilke registreringer udsteder må foretage, og udsteder skal således sikre, at brugerens personnummer ikke kan aflæses fysisk eller elektronisk af andre end udstederen, ligesom udsteder kun må behandle oplysninger om, hvor varer er købt, ikke hvilke varer man har købt.

Og på den måde sikrer vi forhåbentlig, at ingen har muligheder for at samkøre oplysninger med henblik på at lave egentlige personprofiler, som kan bruges i en målrettet markedsføring. Man kunne jo f.eks. forestille sig, at når man havde købt benzin den ene dag, så fik man næste dag et katalog fra et rejsebureau ind ad dørsprækken.

En yderligere nyskabelse skal jeg eksemplificere: For nylig var der i DR's forbrugerprogram »Gode råd er gratis« en kunde, der ankede over, at hun ikke kunne få 83 kr. tilbage på sit